

Ha irodalomról beszélt, legalább minden tizedik mondatában előhozta Krúdy Gyula nevét, akinek munkásságát nagyon alaposan ismerte, akéért egész írói, irodalomtörténeti pályája során rajongott. Nem csoda, hiszen a napokban, 65. életévében elhunyt Páku Imrének az a Perkátal (Kelemen) László volt egyik legjobb ifjúkori barátja, aki a „Szindbád” írójáról az első és mindaddig egyetlen összefoglaló kismonográfiát írta. A szegényparaszti származású Páku Imre szegedi pályakezdesének évei után számos kiadó és folyóirat szerkesztőségében dolgozott — nagy tudású, szerény munkása volt irodalmi életünknek, amelyben a legutóbbi évekig, nyugdíjaztatásáig, a Látóbarát segédszerkesztőjeként tevékenykedett. Korábban több cikkét a Diarium, a Sorsunk, a Híd és a Pesti Napló mellett a Magyar Nemzet is közölte. Sajtó alá rendezte Kosztolányi, Reviczky, Juhász Gyula, Móra Ferenc műveit — 1962-ben ő szerkesztette a Juhász Gyula 1883—1937. című dokumentumkötetét, foglalkozott Szeged irodalmunkban betöltött szerepével, néprajzi gyűjtések gondozásával és főként nagy szeretettel és lelkiismerettel nevelte azokat az ifjú hírlapírókat, akiket rábízta. 1944-ben számos író, újságíró és tudóst mentett meg a pusztulástól. Értékes munkái és hálás tanítványai őrzik emlékét. (—a a—)